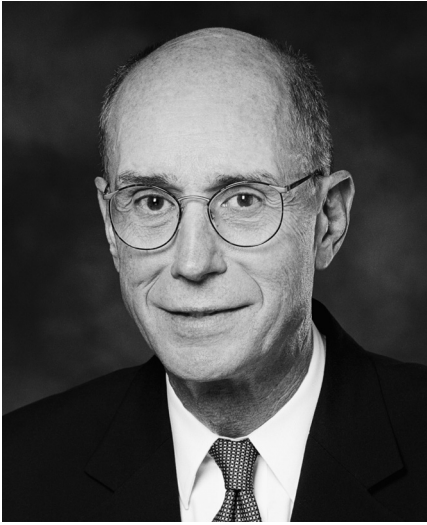

Sıkıntılar

BAŞKAN HENRY B. EYRING

Birinci Başkanlık Birinci Danışmanı

Size tanıklığımı sunarım ki Tanrı Baba yaşıyor. O kendisi ile beraber olabilmemiz için her birimizi terbiye edip mükemmel kılacaktır bir yol hazırlamıştır.

Sevgili kardeşlerim, sizlere konuşabilme fırsatına sahip olmak büyük ve kutsal bir ayrıcalıktır. Sözlerimin faydalı olması ve sizi teşvik etmesi için dua ediyorum.

Hayatımızdaki bütün farklılıklara rağmen, hepimizin ortak sıkıntıları vardır. Hepimiz sıkıntılarla uğraşmak zorundayız. Hayatımızın bazen büyük bir kısmı büyük zorluklar olmadan geçer. Ne var ki insan hayatının doğasında olmalı ki rahat bir yaşam sıkıntıları doğurur, sağlığımızın yerinde olduğu zamanlar sona erer ve aksilikler çıkmaya başlar. Rahat

ettiğimiz dönemler özellikle belli bir zaman devam ettikten sonra, acı dolu günler başlayabilir veya maddi güvencemizi kaybedebiliriz, bu da korkmamıza, bazen de öfkelenmemize sebep olabilir.

Başımıza gelenleri hak etmediğimizi düşünmek en azından bizi kısmen öfkelenendirir. Sağlıklı olmayı, sakin bir hayatı ve kendimizi güvende hissetmeyi doğal hakkımız olarak görürüz. Bunlardan mahrum kaldığımızda, bize haksızlık edilmiş duygusuna kapılırız. Bir gün cesur birisinin ağladığını ve çektiği fiziksel acılardan ötürü kendisine hizmet edenlere şöyle haykırdığını biliyorum: “Her zaman iyi olmaya çalıştım. Niçin böyle oldu?”

“Niçin böyle oldu?” sorusunun acı cevabı bizim sevdiğimiz mücadele eden insanları ilgilendirdiği zaman daha da acı olur. Özellikle acı çekenlerin masum olduğunu gördüğümüzde, bunu kabullenmek kolay değildir. Bu çekilen dertler zamanla sevecen ve her şeye gücü yeten Tanrı'nın gerçek oluşuna olan inancı sarsabilir. İçimizden bazı kişiler böyle kuşkların savaş ya da

kıtlık zamanında bütün bir kuşağı nasıl zehirlediğini görmüştür. Böyle kuşklar çoğalıp bazı insanları Tanrı'dan uzaklaştırıncaya kadar yayılabilir; bu insanlar Tanrı'yı duygusuz ve kaba olarak suçlarlar. Bu duygular kontrol edilmediği takdirde, Tanrı'nın var olduğuna dair inancın tamamen yok olmasına neden olabilir.

Bugün benim amacım Cennetteki Babamızın ve Kurtarıncının yaşadığına ve Onlar'ın bütün insanları sevdiğine dair sizi temin etmektir. Sıkıntılara ve acılara göğüs germe imkânı Onlar'ın sonsuz sevgisini gösteren kanıtlardan biridir. Tanrı, en büyük armağanı olan sonsuz hayata kendimizi hazırlayalım diye bize bu fani dünyada yaşama armağanını vermiştir. Bu şekilde ruhlarımız değişecektir. Tanrı'nın istediği şeyleri isteme, O'nun düşündüğü gibi düşünme kabiliyetimiz olacaktır; böylece gelecekte ebedi bir soya öğretme güvenini kazanmak için kendimizi hazırlamış oluruz ve onlara tabi oldukları testleri aşmış sonsuz hayatta ebediyen yaşamayı hak etmeleri için önderlik ederiz.

Bu armağanı alabilmemiz ve o güveni kazanabilmemiz için, zor olsa da doğru seçimler yaparak bir dönüşümden geçmemiz gerektiği açıktır. Böyle büyük bir sorumluluk için bu fani dünyadaki denemelerden ve imtihanlardan başarılı bir şekilde geçerek kendimizi hazırlarız. Bu eğitim sadece Tanrı'ya ve insanlara O'nun adına hizmet ederken denemelere tabi tutulduğumuzda gerçekleşir.

Bu eğitim sırasında, sefaleti ve mutluluğu, hastalığı ve sağlığı,

günahın üzüntüsünü ve affedilmenin sevincini tecrübe ederiz. Günahlarımızın bağışlanması sadece Kurtarıcının sınırsız Kefaretinin aracılığı ile gerçekleşir. O, bizim çekemeyeceğimiz, aklımızın ucuna bile gelemeyecek acıları çekmiştir.

Sıkıntılı zamanlarda Kurtarıcının vaat ettiği yardımı beklemek zorunda kaldığımızda, O'nun, yaşadığı tecrübelerden bizi nasıl iyileştireceğini ve bize nasıl yardım edeceğini bildiğini hatırlamak bizi rahatlatıcaktır. Mormon Kitabı, O'nun teselli edecek gücü olduğuna dair bize mutlak bir güvence verir. Dua ettiğimiz, çalıştığımız ve yardım için beklediğimiz zamanlarda bu güce olan güvenimiz bize sabır verecektir. Kurtarıcımız bize nasıl yardım edeceğini vahiyle kolayca öğrenebilirdi, ama bunları kendi başına tecrübe ederek öğrenmeyi seçti. Alma şöyle anlatır:

“Ve O, her çeşit ağırlara, sıkıntılara ve ayartmalara katlanarak ilerleyecektir; ve bunu halkının ağırlarını ve hastalıklarını kendi üzerine alacak diyen sözün yerine gelmesi için yapacaktır.

“Ve O, halkını bağlayan ölümün bağlarını çözebilmek için ölümü kendi üzerine alacaktır; ve bedene göre içinin merhametle dolabilmesi için onların zayıflıklarını üzerine alacaktır; böylece bedene göre halkına zayıflıkları doğrultusunda nasıl yardım edeceğini bilecektir.

“Şimdi Ruh her şeyi bilir; yine de Tanrı'nın Oğlu, halkının günahlarını üzerine almak için bedene göre acıya katlanır; böylece kendisininin

kurtarma gücüne göre onların suçlarını yok edebilir; ve şimdi işte, benim içimdeki tanıklık budur.”¹

Rab'bin yaşadığımız denemelerden sizi kurtaracak gücü olduğu ve nazik olduğu gerçeğini hissetmenize rağmen, cesaretiniz ve dayanma gücünüz hala test edilebilir. Peygamber Efendimiz Joseph Smith bir zindanda büyük ıstırap içindeyken şöyle haykırmıştır:

“Ey Tanrım, neredesin? Ve senin sığınağını örten çardağın nerede?”

“Elin daha ne kadar havada kalacak ve gözün, evet, pak gözün, sonsuz göklerden halkına ve hizmetkârlarına yapılan haksızlıkları daha ne kadar göreceksin ve kulakların onların ağlayışlarını daha ne kadar işiteceksin?”²

Rab'bin şu yanıtı bana yardımcı olmuştur ve hepimize karanlık zamanlarda cesaret verebilir: Şöyle diyor:

“Oğlum, ruhuna esenlikler olsun; sıkıntıların ve acıların sadece kısa bir süre devam edecek;

“Ardından iyi dayanırsan, Tanrı seni göklere yükseltecek; sen düşmanlarının hepsini yeneceksin.

“Dostların yanında duracak ve onlar seni yeniden cana yakın yüreklerle ve sıcakkanlı ellerle selamlayacaklar.

“Sen henüz Eyüp gibi değilsin; dostların sana karşı çarpışmıyor ve Eyüp'e yaptıkları gibi seni suçlamıyorlar.”³

Sonsuz bir hayata hazırlandığımızın doğru olduğunu bilen bir tanıklıktan imanın ve cesaretin doğduğunu gördüm. Rab vefakâr öğrencilerini kurtaracaktır. Ve denemeleri ilerlemek amacıyla bir davet olarak gören ve bu yüzden sonsuz hayatı hak eden

öğrenciler mücadele ederlerken huzur bulabileceklerdir.

En son ekonomik kriz nedeniyle işini kaybeden genç bir baba ile konuştum. Kendisi gibi aynı kabiliyeti olan yüzlerce, binlerce insanın ailelerini doyurmak için çılgınca iş aradıklarını biliyordu. Onun kendine olan sessiz güvenini görünce, bu güveni kazanmak için ne yaptığını, ailesine bakmak için ne yapacağını sordum. Bana Rab'bin yardımına layık olmak için her şeyi yaptığından emin olmak isteyerek hayatını gözden geçirdiğini söyledi. Zor olmasına rağmen, açıkça belliydi ki onun İsa Mesih'e olan ihtiyacı ve imanı Tanrı'nın emirlerine itaat etmesine yardımcı oluyordu. Eşi ile beraber Alma kitabında Rab'bin sıkıntıları aşan ve sevindirici haberi bulan bir halkı nasıl hazırladığını okuduklarında bu fırsatı gördüğünü söyledi.

Alma'nın dertli bir grup insana önderlik eden bir adamla yüz yüze geldiği anı hatırlayın. Adam fakir oldukları için zulüm gördüklerini ve inkâr edildiklerini ona anlatır. Hikâye şöyle devam eder:

“Ve şimdi Alma bunu duyar duymaz döndü ve yüzünü derhal ona doğru çevirip büyük bir sevinçle baktı; çünkü çektikleri sıkıntıların onları gerçekten alçakgönüllü yaptığını ve onların sözü dinlemeye hazır olduklarını gördü.

“Bu yüzden diğer kalabalığa daha fazla bir şey söylemedi; elini uzatıp, gerçekten tövbekâr olduğunu gördüğü kişilere seslendi ve onlara şöyle dedi:

“Görüyorum ki alçakgönüllüsünüz; ve eğer öyleyse, ne mutlu sizlere!”⁴

Kutsal yazılar bolluk zamanında kendilerini sıkıntılı günler için hazırlayanları metheder. Çoğunuz, şimdi ihtiyacınız olan yardımı hak etmek için, kriz başlamadan önce inanç gösterip çaba sarf ettiniz.

Alma şöyle devam eder, “Evet, kendini gerçekten alçaltan ve günahlarından tövbe ederek sonuna kadar dayanan kimse, kutsanacak olan odur—evet, çok yoksul oldukları için, alçakgönüllü olmak zorunda kalanlardan daha çok kutsanacaklardır.”⁵

Bu görüştüğüm genç adam yaşayan peygamberlerin geleceğine dair uyarıda bulunduğu kötü günler için bir süre önceden yiyecek depolayıp kenara da biraz para koymaktan daha fazla şeyler yapmıştı. Yakın bir zamanda ihtiyacı olacağını bildiği Tanrı'nın yardımına layık olabilmek için yüreğini hazırlamaya başlamıştı. Karısına kocası işini kaybettiği zaman endişe duyup duymadığını sordum; eşi neşeli bir şekilde, “Hayır, biz şimdi gözetmenimizin ofisinden geliyoruz. Ondalığımızı hep tam öderiz.” Şimdi, biraz erken konuşmuş olabilirim, ama onların emin görüldüğü kadar kendimi emin hissederek: “Her şey iyi olacak” dedim. Trajediler onların imanını aşındırmadı; onların imanını imtihan etti ve güçlendirdi. Ve Tanrı'nın vaat ettiği huzur duyguları fırtınanın ortasında onlara zaten gönderilmişti. Diğer mucizeler de şüphesiz arkadan gelecekti.

Rab her zaman ihtiyacı olan kişiye uygun olan, onu en iyi şekilde güçlendirip paklayacak yardımı gönderir.

Çoğu kez bu yardım, özellikle yardım gereken kişinin zor olan bir şeyi yapması için verilen bir ilham olabilir. Hayatın en zor denemelerinden biri biricik eşimizi kaybetmektir. Başkan Hinckley, Kızkardeş Hinckley öldüğü zaman duyduğu acıyı şöyle dile getirmiştir. Rab, ölümden dolayı sevdiklerinden ayrı kalanlarının ihtiyacı duyduğu şeyleri biliyordur. O dulların acısını görmüş, hayattayken onların neye ihtiyacı olduğunu öğrenmiştir. Çarmıhta can çekişirken sevgili Havarisine oğlunu kaybetmek üzere olan dul annesine bakmasını istemiştir. O şimdi ölümden dolayı hanımlarını kaybeden kocaların ihtiyaçlarını ve yalnız başına kalan kadınların ihtiyaçlarını bilir.

Çoğumuz ilgiye ihtiyacı olan dullar tanırız. Tekrar ziyaret etmeyi planladığım yaşlı bir dul bayanın ilham alarak teselli etmek amacıyla genç bir dul bayanı ziyaret ettiğini duyduğumda bu beni çok duygulandırdı. Teselli olmaya ihtiyacı olan bir dul kadın, başka bir dulu teselli etmeye gönderilmişti. Rab bu iki dula yardım etmiş, onlara birbirlerini teşvik etme ilhamı vererek ikisini de kutsamıştı. Böylece ikisinin de imdadına yetişmişti.

Rab aynı şekilde hizmetkârlarının öğrettiklerini ve tanıklıklarını kabul eden Alma 34'teki mütevazı fakirlere de yardım göndermiştir. Onlar tövbe ettikten ve Rab'be döndükten sonra, hala fakirdiler. Ama Rab onları mantıklı olarak kendilerini aşan, ama hala yapmaları gereken şeyleri yapmaları için başkalarına gönderdi. Onlar Rab'bin kendilerine vermelerini

umdukları şeyleri başkalarına vermediler. Hizmetkârı aracılığıyla, Rab bu fakir üyelere şu zor görevi verdi: “Sizler bütün bunları yaptıktan sonra eğer muhtaç olanları ve çıplakları geri çevirirseniz ve hastaları ve sıkıntıda olanları ziyaret etmezseniz ve eğer varsa, malınızdan muhtaç olanlara vermezseniz, size derim ki, eğer bunlardan hiçbirini yapmazsanız, işte dualarınız boşunadır ve size hiçbir faydası olmaz ve sizler de inancı inkâr eden ikiyüzlüler gibi olursunuz.”⁶

Bu kadar muhtaç durumda olan insanlardan bunları istemek çok olabilir. Bu aynı şeyi kendi evliliğinin başlangıcında yapmaya esinlenen genç bir adamı tanıyorum. Kendisi ve eşinin ancak kıtı kıtına kendilerine yetecek bütçeleri vardı. Ancak adam kendilerinden daha fakir bir aileyi gördü. Kadın kocasının cüzi gelirlerinin bir kısmını onlara yardım olarak vermesine çok şaşırıldı. Fakir yaşamlarını hala sürdürürken, vaat edilen huzurla kutsandılar. Daha sonra rüyalarında bile göremeyecekleri bir refaha kavuşup kutsandılar. Muhtaç olanları, malı mülkü az olanları, hasta olanları görmek onların hayatının bir parçası olmuştu.

Eğer iyi dayanılırsa, bu hayatta ve sonsuza dek nimetler getirebilecek başka bir imtihan daha vardır. Yaşlılık ve hastalıklar uğraşmak zorunda olduğumuz şeylerdir. Kızlarım hala evde yaşarken, arkadaşım bizim gözetmenimiz olarak hizmet ediyordu. Kızlarım, dağlarda kamp ateşinin başında onun basit tanıklığını duyular ve bana hissettiklerini anlattılar. Gözetmen arkadaşım kızlarımı

çocukları gibi sevmiştir ve onlar bunu biliyordu. Gözetmenlik görevinden azledildi. Başka bir eyalette de gözetmen olarak hizmette bulunmuştu. Onun eski mahallesinden tanıştığım, onu hatırlayan insanlar kızlarım gibi onu hatırladılar.

Onu zaman zaman evinde kendisine teşekkürlerimi iletme ve rahiplik kutsamaları vermek için ziyaret ettim. Sağlığı yavaş yavaş bozulmaya başlamıştı. Onun çektiği rahatsızlıkların hepsini hatırlamıyorum. Ameliyat olması gerekiyordu. Devamlı ağrılar çekiyordu. Yine de onu teselli etmek için ne zaman ziyarete gitsem, hep tam tersi olurdu; teselli bulan hep ben olurum. Sırtından ve bacaklarından problemi olduğu için baston kullanmak zorundaydı. Yine de her zaman kilisede kapının yanında otururdu; böylece erken gelen herkese gülümseyerek selam verirdi.

Bir gün evimin arka kapısını açtığımda onun bize doğru geldiğini gördüğümde hissettiğim şaşkınlığı ve hayranlığı hiçbir zaman unutmayacağım. O gün çöp bidonlarını belediye alması için yola koyduğumuz gündü. Bidonu sabahleyin dışarı koymuştum. O orada çöp bidonumu bir eliyle yukarı doğru sürüklemeye çalışırken, diğer elinde de bastonuyla dengesini sağlamaya çalışıyordu. Yardıma ihtiyacım olduğunu düşünerek bana yardım etmeye çalışıyordu;

aslında benden daha çok kendisinin yardıma ihtiyacı vardı. Bana yardım ederken bunu gülümseyerek ve hiç sormadan yapıyordu.

Sonunda doktor ve hemşirenin gözetimi altında bakılırken onu ziyaret ettim. Bir hastane yatağında yatıyordu, hala ağrılar içindeydi, ama hala gülümsüyordu. Hanımı beni arayıp artık son anlarının geldiğini söylemişti. Ben ve oğlum yatağında hortumlar ve şişeler bağlanmış yatağın ona bir rahiplik kutsaması verdik. Bu kutsamayı, Tanrı'nın bu hayatta ondan istediği şeyleri yapmaya, her imtihanı geçmeye yeterince zamanı ve gücü olacağı sözünü vererek mühürledim. Yatağının başucundan ayrılırken, elimi kavramak için elini uzattı. Elimi sıkı bir şekilde tutup gür bir sesle, "Bunu yapacağım" demesine şaşırdım.

Oradan onu tekrar yakında göreceğimi düşünerek ayrıldım. Ama bir gün sonra haber aldım; kendisi onun ve bizim mükemmel yargıcımız olan Kurtarıcı'yı göreceği görkemli yere gitmişti. Onun cenazesinde konuştuğumda, Pavlus'un komşumun ve arkadaşımın gittiği yere gideceğini bildiğini anlatan sözlerini düşündüm:

"Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeciler olarak işini yap, görevini tamamla.

"Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi.

"Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum.

"Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir."⁷

Komşumun bu sınavı geçtiğine ve yargı gününde neşeli olup gülümseyeceğine eminim.

Size tanıklığımı sunarım ki Tanrı Baba yaşıyor. O kendisi ile beraber olabilmemiz için her birimizi terbiye edip mükemmel kılacak bir yol hazırlamıştır. Kurtarıcının yaşadığına tanıklık ederim. Onun Kefareti O'nun emirlerini ve kutsal antlaşmalarını yerine getirdiğimiz sürece paklanmamızı mümkün kılacaktır. Ve kendi yaşadığım tecrübelerimden biliyorum ki, O bize her güçlüğü aşmamız için güç verebilir ve verecektir. Başkan Monson Rab'bin peygamberidir. O rahipliğin bütün anahtarlarını elinde tutar. Bu Rab'bin gerçek Kilisesi'dir, burada O'nunla beraber birbirimizin elinden tutarız ve yolumuzun üzerine koyduğu acı çeken arkadaşlarımızın imdadına yetişerek kutsanırız. İsa Mesih'in adıyla, amin.

NOTLAR

1. Alma 7:11-13.
2. Ö&A 121:1-2.
3. Ö&A 121:7-10.
4. Alma 32:6-8.
5. Alma 32:15.
6. Alma 34:28.
7. 2 Timoteos 4:5-8.